

Világ proletárjai egyesüljétek!

NÉPLAP

AZ MDP HAJDÚ-BIHARMEGYEI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

XI. EVFOLYAM, 113. SZÁM

ÁRA 50 FILLÉR

PÉNTEK, 1954 MAJUS 14.

Termelőszövetkezeteink szilárdításáért

A megyei pártválasztmány a napokban hozott határozatot termelőszövetkezeteink megszilárdításáról. Ez a határozat részletesen megjelölte azokat a feladatokat, melyeknek végrehajtásával termelőszövetkezeteinket még jobban megszilárdítjuk. A megszilárdulás eredményeképpen a tagság jövedelme egyre emelkedik és elérjük, mint ahogy azt célul tűztük ki, hogy minden termelőszövetkezeti tag jövedelme túlhaladja a jól gazdálkodó középparasztok jövedelmét.

A termelőszövetkezetek megszilárdítása szempontjából az első politikai feladat az, hogy a tagság egysége, egybeforrottsága, a közös vagyonért való küzdelemben egyetakarása kikovácsolódjon. Termelőszövetkezeteink csak akkor tudnak nagy eredményeket elérni, ha a tagság egy akaratú dolgozik a szövetkezet erősítésén, a közös vagyon gyarapításán. Hajdú-Biharban ezen a téren van feladat, mert még nem minden szövetkezetünkről mondhatjuk el, hogy egy akaratú van. A nézeteltérések és széthúzó erők még előfordulnak. Előfordul, hogy a volt agrárproletárok és a volt középparasztok egymást okolják a szövetkezetben található hibáért, a gyenge eredményekért s megelégednek a legfontosabból: a szövetkezetben nincs helye szegényparaszt, középparaszt megkülönböztetésnek. A döntő az, hogy a szövetkezetben ne a volt társadalmi helyzet alapján tegyenek különbséget, hanem azt nézzék, hogy most ki, milyen eredményes munkát végez a szocialista mezőgazdaság megvalósításáért.

A szövetkezeti parasztság belső egységének ez a megteremtése igen fontos feladat és döntő mértékben a jó politikai munkától függ. Erre kell komolyan felfigyelni a járási pártbizottságoknak s ennek érdekében kell tevékenykedni a szövetkezetek pártszervezeteinek.

A mezőgazdasági termelőszövetkezetek pártszervezetei megalkuvást nem tűrve küzdjenek a szövetkezetek gazdálkodásában még tapasztalható hibák megszüntetéséért, a terméshozamok emeléséért, s ami ezzel együtt jár, a tagság nagyobb jövedelméért. A pártszervezetek ebben a küzdelemben támaszkodjanak a legszorgalmasabb, legöntudatosabb tagokra, s mindazokra a pártönkívűl aktivákra, akik példamutatóak a munkában, a jó módszerek alkalmazásában. *Sehol ne felejtsek: a pártmunka elválaszthatatlan a termelő munkától.* Termelőszövetkezeteink szilárdítását, a terméshozamok emelését, a fokozódó védelem alapozza meg s ezen az alapon indulhatnak csak virágzó életnek a ma még itt-ott gyengén működő termelőszövetkezeteink.

Mozgósítsák tehát pártszervezeteink a termelőszövetkezetek munkáit időben és jó minőségben való elvégzésére. Nap mint nap végezzenek felvilágosító munkát a növényápolás legközvetlenebb feladatainak megvalósítására, a legelő, rétek gondozására és a szénatermés betakarítási munkáira. A pártbizottságokban fordítsanak nagy gondot a tsz pártszervezetek erősítésére, éljenek

azzal a lehetőséggel, hogy a példamutatóan dolgozókat soronkivül vegyék fel a párt tagjainak sorába.

A növényápolási munka sikere, az állattenyésztési feladatok teljesítése érdekében a kongresszusi versenymozgalom hatalmas erejét még jobban szélesítsék termelőszövetkezeteinkben. A verseny már eddig is igen kimagasló eredményekkel bizonyította be, hogy megvan a lehetőség és a mód arra, hogy fokozzuk a hozamok emelését a kongresszus tiszteletére.

A nagyrábéi Kossuth termelőszövetkezetben Bajnok József tehenész a kongresszus tiszteletére vállalta, hogy a fejési átlagot 6 literrel 9 literre emeli. Bajnok József vállalatát már túlteljesítette, mert a fejési átlag elérte a tíz litert. Szép példáját adja a nagyobb termésért folyó harcnak, amely egyben a tsz szilárdítás eszköze, a csökmői Haladás termelőszövetkezetben a 73 éves Dékány Sándor. Mint kovács dolgozik a szövetkezet műhelyében s idős ember léte megfogadta: minden erejével azon lesz, hogy a növényápoló gépeket határidő előtt kijavítsa, hogy egy perccel se veszítsenek a gyomirtási küzdelemben.

Dékány Sándor állta szavát, megtette becsületbeli kötelességét és tegyük meg ezt minden szövetkezetben, mert a gazdag termés attól függ, hogy idejében kapja-e a tenyér, a cukorrépa és a többi növény a kapálást. Nincs helye ilyenkor semmiféle halogatásnak, minden perccel használnak ki.

A hajdú-bihari termelőszövetkezetek tárgyalják meg a megyei pártválasztmány határozatait s végezzék munkájukat a feladatoknak megfelelően. Szövetkezetekben *első sorban a kommunisztákon van a sor, hogy minden kedvező lehetőséget kihasználjanak. Mutassanak példát a közös gazdaság fejlesztésében, harcoljanak a magas jövedelemért, termelőszövetkezeteink megszilárdításáért.* Az, erősebb termelőszövetkezetek segítsék a gyengébbeket, ne nézzék tétlenül, ha a másik bajba kerül, ha összetorlódik felette a munka. A termés növelése, a jó munka érdekében fokozottabban vonják be mindenütt a nőket, a családtagokat a termelőszövetkezeti munkába. Ahol többen dolgoznak, ott több is a jövedelem s a földek is a jobb művelés után többet adnak a zsákba.

Ha a termelőszövetkezetek megszilárdításáról beszélünk, nem szabad figyelmen kívül hagyni azt a tényt, hogy az alapszabály a termelőszövetkezetek működésének alapköve, alaptörvénye. *Szigorúan ragaszkodjanak az alapszabály betartásához, amelyet különösen a háztáji gazdaságok területi megállapításánál egyik-másik termelőszövetkezetünkben megsértene, elfelejtkezve arról, hogy a tagok növekvő jólétének legfőbb forrása a közös gazdaság.*

Vegye ki mindenki teljesen a maga részét a szövetkezetekre váró nagy feladatokból, ne maradjon kapálatlan egy talpalatnyi föld sem az idén, ezt követeli a tagság jóléte, szövetkezeteink szilárdítása.

KONGRESSZUSI HÉTTEL ÜNNEPELÜNK!

Újabb üzemek csatlakoztak a Ganz Vagon- és Gépgyár dolgozóinak kezdeményezéséhez

ALFÖLDI NYOMDA

Az Alföldi Nyomda dolgozói a „Szabad Nép”-ből értesültek, hogy a Ganz Vagon- és Gépgyár dolgozói május 17-től kezdve kongresszusi hetet tartanak.

Mi is elhatároztuk, hogy csatlakozunk e nemes kezdeményezéséhez és szintén kongresszusi hetet tartunk — írják levelükben. — Erre a hétre nagy feladatot tűzünk magunk elé. A verseny nyilvánosságát úgy szervezzük meg, hogy minden nap kétszer értékeljük a dolgozók teljesítményét és ezt hangos bemondón, versenytáblán hozzuk nyilvánosságra. A műszakban legjobb eredményt elérő dolgozókat pedig dallal és virággal köszöntjük. A verseny nyilvánosság mellett nagy gondot fordítunk az osztály-

DOHÁNYGYÁR

átlag növelésére, a minőségi munka állandó emelésére, a következő feltételek mellett.

A kötészetben: az eddig elért 134 százalékos osztályátlagot 136 százalékra emeljük. A gépteremben 121 százalékról 124 százalékra, a készítedőteremben 127-ről 129-re, a monó-linó szedőteremben 126-ról 128 százalékra emeljük az osztályátlagot.

Vállaljuk továbbá, hogy az első negyedévben 10 tonna fröfűzet elmaradásunkat a II. negyedév végére behozzuk.

61/1. ÉPÍTŐIPARI VÁLLALAT

A 61/1. Építőipari Vállalat dolgozói lapzártakor jelentették, hogy csatlakoznak a Ganz Vagon- és Gépgyár dolgozóinak kezdeményezéséhez.

Az üzem dolgozói röpgyűlésen tették meg felajánlásukat.

100 hold cukorrépa egyelését vállalta a kongresszusi hétre a nádudvari Vörös Csillag

A Ganz Vagon- és Gépgyár dolgozóinak kezdeményezéséhez csatlakoztak újabban a nádudvari Vörös Csillag termelőszövetkezet dolgozói is. A kongresszusi héten — mint írják — 100 hold cukorrépat egyelnek ki és elvég-

zik 60 holdon a napraforgó egyelését is.

A beadás területén is példamutatóan készülnek a kongresszus napjára, mert vállalták, hogy évi tojásbeadásukat május 24-re teljesítik, de teljesítik a félévi húsbeadást is. A termelőszövetkezet tagsága vállalta, hogy a háztáji gazdaságok után az egész évi tojásbeadás 80 százalékát teljesítik.

A beadás teljesítése során a kongresszus napjára a félévi baromfi-beadást 150, a félévi tojásbeadást 135, a félévi sertést 110 és a tejbeadást 90%-ra teljesítik.

A tetélni Kossuth tsz május 24-ig kétszer megkapálja a cukorrépat

A kongresszusi hét mozgalomhoz csatlakoztak a tetélni Kossuth termelőszövetkezet tagjai is. Gáll Ambrus elnök jelentette, hogy május 24-re a cukorrépa kétszeri kapálását is elvégzik, 25 hold napraforgónak az első kapálását a kongresszus előtt 6 nappal befejezik. Vállalták azt is, hogy a kongresszus napjára tengeriföldjükön a kapálásnak 70 százalékát elvégzik.

A tetélni Kossuth az államiránti kötelezettségek teljesítésében is példamutató vállalat tét, egész évi marha- és tojásbeadását teljesíti. Kővér disznó beadásának 80, baromfi-beadásának 90, sovány, baromfi beadásának pedig 50 százalékát teljesíti a kongresszus napjára.

Földes után Tetélni jelentette, hogy a kongresszusi hét mozgalom keretében a község terü-

letén a kukorica első kapálásának 80 százalékát elvégzik és 153 holdon a cukorrépa egyelését, kapálását befejezik. Vállalják a tetélniek, hogy 116 hold napraforgónak az első kapálását is befejezik a kongresszusi héten.

A beadás teljesítése során a kongresszus napjára a félévi baromfi-beadást 150, a félévi tojásbeadást 135, a félévi sertést 110 és a tejbeadást 90%-ra teljesítik.

A püspökladányi gépállomás a terméshozamok emeléséért

A püspökladányi gépállomás dolgozói csütörtökön délután tárgyalták meg a Ganz Vagon- és Gépgyár dolgozóinak kezdeményezését. Nagy lelkesedéssel hangyázották el, hogy ők is kongresszusi hetet rendeznek s ennek keretében vállalták, hogy a gépállomás körzetéhez tartozó termelőszövetkezetek és egyének földjén 11 kultivatással maximális segítséget adnak a növényápoláshoz. A kultivátorokat gu-

mikerekű és átalakított G.-35-ös traktorokkal vontatják.

A vállaláshoz tartozik az is, hogy az egy normálholdra eső önköltségből 3 forint 20 fillért takarítanak meg holdanként.

A gépállomás dolgozói tavaszi tervüket jelenleg már 140 százalékra teljesítették. Ezzel az eredménnyel nem elégednek meg, s azzal bizonyítják be a pártiránti szeretetüket, ragaszkodásukat, hogy a kongresszusi héten

még tovább fokozzák munkateljesítményüket és vállalják, hogy traktoronként 120 százalékra növelik a műszaknormák számát.

A növényápolás jó minőségben való végzésével elérik, hogy a kalászosoknál másfél-két mázsával, a kapásoknál pedig 3 és fél mázsával több termést érnek el holdanként, mint amilyen termés lesz azokon a területeken, ahol a gépi munkát nem alkalmazták.

A legelők jobb ápolása

Hajdú-Biharban a legelőterület hasznosítása igen komoly feladat. Az állattartás jövedelméből több tétel érdekében tehát minél nagyobb mértékben kell a legelőterületek közösgében a legelőterületi bizottságok fokozottabb gondot fordítani a legelőterületre. A megyei tanács végrehajtó bizottságának azt jelentette a mezőgazdasági osztály, hogy a megye területén minden legelőn kijelölték a szakaszokat, és meglették az intézkedéseket, hogy szakaszos legeltetéssel a legelő jobb kihasználását és a gazdaságosabb állattartást is biztosítsák. Ez így helyes, de a végrehajtásban máris hiba van és ezért

és erélyesen ellenőrizték a szakaszos legeltetés betartását.

A tapasztalat már azt bizonyítja, hogy hiába jelölték ki a szakaszokat a legelőkön, több helyen a pásztorok kényelmi szempontból az egész legelőt tapostatják állataikkal s nem hajlandók a helyes új módszert gyakorlatban alkalmazni.

A legelőkre való nagyobb gondot az is indokoltá teszi, hogy ebben az évben az elmúlt évekhez viszonyítva sokkal többet tettünk a megyében a legelők javításáért, közel 4000 hold legelőt istállótrágyával felültrágyáztak, műtrágyá-

val 4300 katasztrális holdat trágyáztak és trágyával öntöztek 2617 katasztrális holdat.

A legelőkön a gyomirtási munkálatok folyamatban vannak, a jelentések arról számolnak be, hogy

a megye területén 18.926 holdon végezték el már a gyomirtást.

Ez nem valami jó eredmény, ha a legeltetési bizottságok használatában lévő 88.800 katasztrális hold legelőt tekintjük. A gyomirtást tehát jobban kell szorgalmazni, különösen a berettyóújfalusi járásban, ahol ezen a téren bizony alapos elmaradás van.

szerűség, hogy fokozottabban

Kisipari szövetkezeteink bér- és munkafegyelméről Hajdúdorogon csigalassúsággal folyik az egyéni tervfelbontás

A megye kisipari szövetkezetei megértve pártunk és kormányunk programját, összességükben jó munkát végeztek az első negyedévben. Március 31-ig esedékes tervüket 105 százalékra teljesítették 96 százalékos beralap felhasználása mellett. A terv keretén belül 31 millió forinttal növelték a népgazdaság vagyosát. Jelentős mennyiségű szekeret, lőszerszámot, több száz táliscskát, 15 ezer darab különböző háztartási faúrút és kötélúrút gyártottak a megye dolgozó parasztsága számára. Ezenkívül 25 ezer különféle textilruházati cikket, kétezer pár csizmával, 5 ezer pár cipővel járultak hozzá a növekvő szükségletek kielégítéséhez. A munkában olyan élenjáró dolgozók tüntek ki, mint Rózsa Ferenc sztahanovista motortekereselő, Kathy Imre és Kathy Zsigmond sztahanovista bádigosok, Nemes József sztahanovista asztalos, Oppenheim László sztahanovista konfekció gépész, akik jó munkájukkal, igyekvésükkel példát mutatnak társaiknak.

Azonos munka, változó normaidő

Bár a kisipari szövetkezetek túlteljesítették első negyedévi tervüket, részleteiben még sem tettek mindenütt eleget kötelezettségüknek. Sok szövetkezet maradt el a terv teljesítésében, még több szövetkezet lépte túl beralapját. Ez szakmai szinten is megmutatkozik. A vasipari szövetkezetek például 110 százalékra teljesítették tervüket, de csak a bérnap 6 százalékos túllépése mellett. Súlyosabb a helyzet a faipari szövetkezeteknél, ahol a tervet sem teljesítették: mégis a beralapnál 7 százalékos relatív beralaptúllépés mutatkozik! Legsúlyosabb túllépés a vegyiparban van, ahol 120 százalékos tervteljesítés mellett 30 százalékos beralaptúllépés adódott az első negyedévben.

Mivel a kisipari szövetkezeti mozgalom aránylag rövid multra tekinthet vissza, a tervgazdálkodásban nincsenek olyan tapasztalatai, mint az üzemeknek.

A vasipari jellegű kisipari szövetkezetekre is teljes mértékig helytállóak Rákosi elvtársnak a budapesti pártértekezleten elmondott szavai, mely szerint a bérfelegyelem lazítása nem egy esetben a vezetők tudatával, sőt ezek hozzájárulásával történt. A Debreceni Bádigos KTSZ-nél például, ahogyan a vizsgálat megállapította, a legtöbb munkanemre nem dolgoztak ki, nem rögzítették le normákat. A normaidőket még ma is gyakran utólag utalványozzák s nem kísérik figyelemmel a beralap és a termelési érték alakulását. Nyilván így nem is csoda, ha a szövetkezet februárban jelentősen túllépte a beralapját. Az ilyen laza bérfelegyelem türelmetlen! Hasonló a helyzet a hajdúböszörményi Mezőgazdasági Felszereléseket Gyártó KTSZ-nél is, ahol a kádár részleg dolgozói még nem régen is valóságos alkut folytattak a normással, hogy magasabb időt szabjon, hogy változtassa meg a helyes utalványozásokat. Egyszer s mindenkorra le kell szögezni, hogy az a bér, amely mögött nincs tényleges termelés, jogtalan, előbb-utóbb komoly kiállításokhoz, zavarokhoz vezet!

A munkakategóriák alkalmazásánál sem kifogástalan a helyzet. Gyakran nem, vagy csak alig érvényesül a magasabb és alacsonyabb szaktudást igénylő munka közötti különbség a bérezésben. Sok helyen az előforduló munkák normái sincsenek rögzítve s a vezetőség által jóváhagyva. Sűrűn megtörténik, hogy azonos munkára többféle normaidőt alkalmaznak. Ez azt eredményezi, hogy emelkedik a szolgáltatások ára s egészségtelen arányban nő az önköltség!

Bár a szalagszerű termelés komoly lendítő erővel bír szövetkezeteink termelékenységének emelésében, számos helyen még ezt a lehetőséget sem használják ki. Kézzel, vagy kevés géppel dolgoznak, aminek következtében a kereset elég alacsony. Növelése érdekében nem egyszer helytelen lépésekhez folyamodnak. A nagyléteai Vegyes KTSZ azóta leváltott elnöke, Szilágyi László például úgy kísérletezett a kereset növelésével, hogy 50 forint helyett 75 forintot fizetett ki egy pár gazda-csizma elkészítéséért, ahelyett, hogy a csoportos munka megszervezésével igyekezett volna növelni a keresetet. A norma indokolatlan emelése fokozza a beralaptúllépést, aláássza a szövetkezetek gazdasági erejét.

Harcot a munkaidő minden percének kihasználásáért!

Fel kell még itt ezzel összefüggően vetni a munkaidő helyes kihasználása több keresetet, magasabb jövedelmet jelent, elhanyagolása pedig, mondani sem kell, épp az ellenkezőjét! A hajdúhadházi Mezőgazdasági Felszereléseket Gyártó KTSZ-ben például sokat vetődik fel a bérezés kérdése. A dolgozók több kifogást találnak, de nem bírálják saját magukat, nem tárják fel, hogy közülük munkaidőben többen is igen szívesen járnak a közeli kocszmába. Hencidán Koszorus Lajos és Bunyik Pál tagok szintén hasonlóan cselekszenek. Munkahelyük közel van a földművelőszövetkezetekhez, nem egyszer „atrándulnak” oda egy-egy kupaóra. A munkafegyelm ilyen lazasága károsan hat a termelésre s ellene minden szövetkezetünknek a legkeményebb harcot kell folytatni!

Összefoglalva: a kisipari szövetkezetek fejlettségükkel fogva alkalmasak arra, hogy betöltsék a népgazdaság területén reájuk váró hivatásukat. Ehhez azonban az szükséges, hogy tovább szilárdítsák elért eredményeiket, hogy betartsák a bér-, a technológiai és a munkafegyelmet! Ez úgy a

vezetőknek, mint a dolgozóknak elsődleges kötelessége! A kisipari szövetkezetek tagjai számtalan-szor tanujelét adták már a szövetkezeti mozgalomhoz való türelmetlen hűségüknek. Számos nehézséget küzdöttek le, így minden bizonnyal a bér- és munkafegyelm megszilárdulásának fontos kérdését is sikerrel meg tudják oldani. Megyei szinten már kedvező a helyzet, de nem engedhető meg, hogy a takarékos szövetkezetek mellett egyes szövetkezetek szüntelenül megsértsek a bér- és tervfegyelmet. Az ipari üzemekhez hasonlóan a kisipari szövetkezetek tagjai is tartásuk kötelességüknek az önköltség csökkentését, a termékek árának szüntelen mérséklését, a bér- és munkafegyelm betartását, mint a párt és a kormány célkitűzéseit érvényesülésének egyik legfontosabb feltételét.

A ma összeülő megyei küldöttközgyűlésen a sikerek és eredmények mellett elsősorban ilyen kérdésekről lesz szó. A küldöttek vessék fel bátran a szerzett tapasztalataikat, beszéljenek a szövetkezetek jó munkájáról, hibáiról, hogy a fejlődés és az előrehaladás útja a jövőben még szebb, eredményesebb lehessen!

A begyűjtés szempontjából alapvetően fontos munka folyik most szerte a megyében. Most tárgyalják meg a dolgozó parasztsággal egyénenként mikor, hogyan és miből teljesítik beadási kötelezettségüket. A tervfelbontás igen nagy jelentőségű munka, alaposan és idejében kell elvégezni, hogy ne okozzon késlekedést, zavart a begyűjtési terv teljesítésében.

Hajdúdorogon ezt a nagyjelentőségű munkát igen rosszul végzik. A megyei tanács megvizsgálta a begyűjtési hivatal apparátusának tevékenységét és Bartha János, a megyei tanács elnökhelyettese megállapította, hogy bár tíz begyűjtési megbízott dolgozik Hajdúdorogon, mégis csigalassúsággal halad az egyéni tervfelbontás. Az eddig előírt 300 tervfelbontás helyett még csak hetvenet végeztek el, ami azt jelenti, hogy ha ilyen ütemben végzik a munkát, akkor talán december végére készen lesznek a tervfelbontással.

Ez a türelmetlen lassúság felült ugyan Oláh elvtársnak, a begyűjtési hivatal csoportvezetőjének, de azért ő maga személyesen még egyetlen dolgozó parasztnak a tervfelbontását sem

végezte el, de azt sem tette meg, hogy erélyesebben közbélpjen a munka gyorsításáért, vagy a megyei központtól segítséget kérjen.

Néhány héttel ezelőtt beszámoltunk arról, hogy Hajdúdorogon javult a begyűjtés üteme, de azóta úgy látszik a siker káros hatásaként az elbizakodás — amire semmi ok nincs — ütötte fel a fejét, amit legjobban bizonyít az, hogy a községnek jelenleg 800 hátralékosa van. Nem szereznek érvényt a törvényességnek sem, erre elég csak annyi, hogy mindössze öt elszámoltatást történt az utóbbi napokig. Itt az ideje, hogy a Megyei Begyűjtési Hivatal megszüntesse ezt a türelmetlen helyzetet, amely már komolyan gátolja a begyűjtés munkáját Hajdúdorogon.

Nem rózsás a helyzet Hajdúböszörményben sem, ahol még azt sem tudják megmondani, hány hátralékos van ebben a nagy mezővárosban. Elküldték azt a példátlan hanyagságot, hogy körülbelül átlagot vettek a hátralékosok számát tekintve.

Nincs pontos kimutatásuk még a hátralékosokról, s ennek eredménye, hogy az egyéni agitációt sem tudják sikeresen végezni a begyűjtés gyorsítása érdekében.

Ma öntözési értekezlet kezdődik Debrecenben

Debrecenben ma délelőtt kezdődik meg az öntözési kérdések megtárgyalására összehívott értekezlet a Déri Múzeumban. Az értekezlet célja: széles körben ismertetni a tiszalöki öntözö-

rendszer feladatait és megvitatni az eddig szerzett öntözési tapasztalatokat. Az értekezlet két napig tart, foglalkozik az öntözéses növénytermelés kérdéseivel is.

A hajdúböszörményi Dózsa tsz tehenészetében már a júniusi tejbeadást is teljesítették

A zivatar váratlanul jött. Villám cikázott végig az égbolton, nagyot dörrent és már hullottak is a kövér esőcseppek. Néhány szem jég is keveredett köztük. Pillanatok alatt csúszós, ragadós sár borította a hajdúböszörményi Dózsa tanyaépületéhez vezető bekötőutat.

— Gyerünk fiaim, igyekezzünk, mert még kaphatunk egy nagy fröccsöt — biztatta Gellén Imre brigádfővezető a fiatal fogatosokat. A fodros, gomolygó felhők között pajkosan szöktek ki a napsugarak. A mennydörgés egyre távolodott és a bőséges záporos már a hatodik határban pászta a vetéseket.

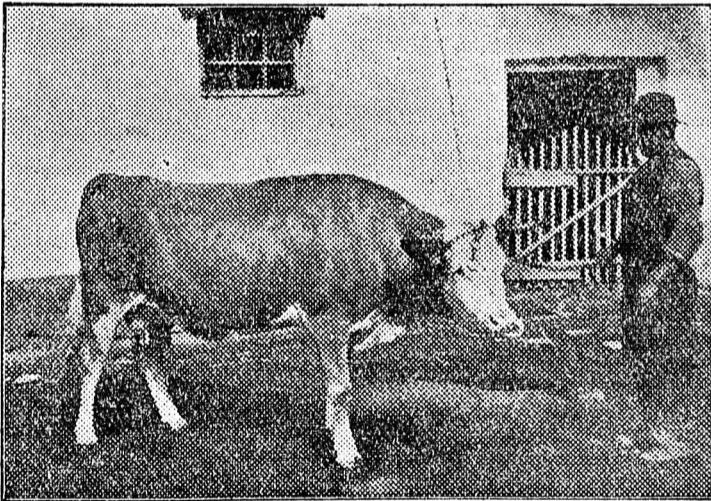
— Májusi eső, minden cseppje aranyat ér — jegyezte meg Péter Gábor elnök az eget kémelve.

A fogatosok itatni vezették a lovakat a gémeskúthoz. Két csillogó feketeszőrű Nóniusz kanca került sorra. A mennydörgést hallva füleiket mozgatták és táguló orrlyukkal szürcsölték a vizet. Gyönyörű példány mind a kettő. De hát még a harmadik: a Dajka. Erő és szépség sugárzott róla. Hat éves a ló. Ötvenkét éves az első nagydíjat nyerte a lovasbajnokságon. Összel pedig, két társával együtt az országos kiállításra megy.

A tehenészetéről azt tartják, hogy a megye egy termelőszövetkezetében sincs olyan tehénállomány, mint itt. Az igazat megvallva — amikor a tehénistállóba léptünk — egy kicsit becsapva éreztük magunkat. Nem volt a teheneken semmi különösebb látnivaló. Sőt, így külsőre mintha kissé elhanyagoltnak öket. De nemcsak Gellén Imre elvtárs párttitkár, meg Péter Gábor elnök szavai változtatták meg véleményünket, hanem az írás is. S amit beszéltek, az elhihető,

— A régi ápolókat leváltottuk a télen — mondotta az elnök — mert nem szerették a jószágot. Tudják, mennyi volt a fejesi átlag? Napi egy — másfél liter. Mióta azonban Bagdi Imre és Takács Sándor tehenészkednek, az

A legjobb tehenek után érdeklődtünk. Erre is az írás felelt. Ott lógott a tábla a falon, rajta a tehen neve és a napi hozam: „Kati — 24 liter.“ Odébb: „Bimbó — 16 liter“ — és így tovább. Nekünk, tagadhatatlanul, leg-

A Bimbó évi 5700 liter tejjel hálálja meg a gondos ápolást. Nagy része van abban, hogy a tsz két hónappal előre teljesítette a beadást

istállóilag 10.8 liter. Pedig a takarmány most is ugyanaz, mint akkor volt: répaszelet, csöves zöld kukoricaszárral és borsótörökkel összekeverve a silóban. No meg ott van... — és a szénakazal felé mutatott. — Eppen akkor hoztak belőle egy jókora szekérral. — Ha semmi nem volna mellé, akkor is elég volna még egy hónapig. De kövér legelő várja a jószágokat.

Most az írás a „szó“. A termelőszövetkezet a tejbeadási kötelezettségét már június 30-ig előre teljesítette. Ezenkívül mintegy 15.000 forint értékű szabadzöld búzatáblát szemlélt.

— A korpa? — Kérdeztük. — Hát mi volt vele?

Az elnök — mintha nem hallotta volna a kérdést — a távolba tekintett. A gyönyörű, haragoszöld búzatáblát szemlélt.

— Kér, hogy sár van — mon-

dotta — nem tudom megmutatni a vetést. Bejártam Miskolcra Budapestig, de sehol nem láttam ilyet. Pedig elhihetik, nem kenyerem a dicsekvés. Hallani se szeretem. Tudják, oda voltam Pesten a termelőszövetkezeti vezetői országos tanácskozásán. Egyesek kérkedtek: így fejtrágyázunk, meg úgy biztosítjuk a nagy termést. — Bosszantott. Szót kértem, de nem került rám a sor. A tanácskozás végén azután odamentem az elnöki tanács elnökéhez. Mondom neki:

— Keveset beszéltek a hibákról. Pedig biztosan elkelne imitt-amott a segítség. Nekünk például korpa kellene. Korpát adjatok a tehenek számára Dobi elvtárs... Nem sokkal később, amint hazajöttem, 30 mázsa korpát kaptunk.

Péter Gábor beszéde — akár hogy is indul — mindig az állattenyésztés problémáira terelődik. Vértelű állattenyésztő. Három és fél évig volt a Dózsaiban tehenész. Majd a járási tanács-hoz került állattenyésztési előadónak, de a tagság egy fél évig sem tudta nélkülözni. „Azonnali hatállyal“ visszahívta — elnökek.

Együtt jártuk végig a 90 méter hosszú istállót. Szűknek bizonyul már ez is. Az Állattenyésztési Igazgatóság kitenyésztő törzsteleppé nyilvánította a termelőszövetkezetet. (Ló, szarvasmarha és juh törzstenyésztete van.) A felett állattenyésztés a tagok jövedelmének fontos forrása. Amellett megkönnyíti az állam iránti kötelezettség teljesítését. (Első fél évi hízott sertés beadását például már az elmúlt év végén előre teljesítette a Dózsa.)

A látottak után nem csodálkoztunk rajta, hogy ebben az évben 15 új tag lépett a szövetkezetbe.

LÉVAI ENDRE

